

Šokujúci rozhovor Mons. Pagliu, bývalého riaditeľa Pápežskej akadémie pre život: Otvorene o zmene doktríny, potlačení konzervatívneho odporu v akadémii, o zmene Cirkvi

26. mája 2026 ✚Aktuality ✚ Cirkevná kríza, LGBT, Synodalita

Arcibiskup Vincenzo Paglia bol dlhodobo postavou, ktorá napĺňala médiá titulkami a konzervatívcom dvíhala krvný tlak. A to tak vo funkcii riaditeľa Pápežskej akadémie pre život, v ktorej sa permanentne snažil relativizovať cirkevné morálne učenie, ako aj v diecéznom živote, kde sa preslávil podporou kontroverzných projektov, z ktorých najznámejším sa stala objednávka fresky od argentínskeho homosexuálneho umelca Ricarda Cinalliho. Freska obsahovala aj portrét Mons. Pagliu:

<https://www.lifesitenews.com/news/leading-vatican-archbishop-featured-in-homoerotic-painting-he-commissioned>

Mons. Paglia

zdroj: wikimedia commons

Z pestrej relativizačnej aktivity Mons. Pagliu natrhajme na úvod aspoň drobnú kyticu:

<https://christianitas.sk/papezska-akademia-pre-zivot-opat-prilieva-olej-do-ohna-v-otazke-antikoncepcie/>

<https://christianitas.sk/katolici-v-soku-prezident-papezskej-akademie-pre-zivot-vincenzo-paglia-pripustil-asistovanu-samovrazdu/>

<https://christianitas.sk/zacina-sa-vojna-o-encykliku-humanae-vitae-kardinal-ladaria-verzus-biskup-paglia/>

<https://christianitas.sk/kardinal-paglia-prezident-papezskej-akademie-pre-zivot-podozrivany-z-pretlacania-eutanazie-uz-otvorene-hovori-o-tzv-ludskejsej-smrti-bez-utrpenia/>

Je tomu presne rok odvtedy, čo Mons. Paglia skončil vo funkcii riaditeľa Pápežskej akadémie pre život a pri tejto príležitosti sa ho portál *Settimana News* opýtal v rozhovore na niektoré detaily reforiem pápeža Františka, ktorých bol Paglia horlivým zástancom. Rozhovor nesie príznačný názov – *Arcibiskup Paglia: „Moje“ reformy s Františkom*, čím sa naznačuje, že Mons. Paglia nemusel hrať v týchto procesoch práve úplne druhoradú úlohu.

<https://www.settimananews.it/reportage-interviste/paglia-le-mie-riforme-con-francesco/>

Zaujímavé je už to, s akými témami si Paglia spája reformy pápeža Františka. Napriek horám tlmiacej verbálnej vaty, ktorá bola počas rokov použitá na to, aby sa tieto reformy v očiach veriacich nespájali nutne s relativizovaním katolíckej morálky, vybavuje si Mons. Paglia bez obalu, čo boli hlavné témy a motívy pohybu:

*„Témy oboch synodálnych zhromaždení sú dobre známe a vnútorná diskusia bola obzvlášť intenzívna, s pomerne živými debatami. Myslím, že si ich každý pamätá, sú jasne uvedené v správe kardinála Erdóa, ktorý bol generálnym spravodajcom prvého zhromaždenia: **téma homosexuality, potom otázky týkajúce sa manželstva a „neregulárnych“ situácií a téma Eucharistie pre rozvedených a znovu zosobášených.**“*

Paglia ide ešte ďalej a potvrdzuje, že zo strany pápeža Františka vychádzali podnety na revíziu encykliky *Humanae vitae*. Jeho svedectvo je zaujímavé aj preto, že v skratke prináša metódu, s akou progresívci pracujú a ktorá pripomína klasickú metódu sira Humphreyho zo seriálu *Áno, pán minister* – keď chceš niečo zrušiť, najprv to vychváľ do neba a potom nenápadne a akoby mimochodom vzbud' narážkami vágne pochybnosti. Paglia opisuje, ako mala (má?) prebiehať revízia encykliky:

*„V tom čase som bol predsedom Pápežskej rady pre rodinu, zatiaľ čo synodu viedol kardinál Baldisseri. V rámci príprav na synodálne zhromaždenie sa uskutočnilo niekoľko stretnutí s pápežom na tieto témy. Medzitým sa blížilo výročie encykliky *Humanae vitae* (1968) a **pápež František cítil potrebu prispôbiť doktrínu novej dobe. Požiadal ma, aby som pripravil text, ktorý by zdôraznil jej prorocko a zároveň by poukázal na niektoré potrebné aktualizácie.**“*

Mons. Paglia tiež v podstate priznáva, že kontroverzné dokumenty sa rodili pod neustálym tlakom, ktorý bolo treba vyvíjať na konzervatívnejších prelátov, ktorí neboli s novým trendom úplne zrozumení, až kým sa nedosiahol pozitívny výsledok:

*„Proces, ktorý viedol k vypracovaniu apoštolskej exhortácie *Amoris laetitia* (2016), bol obzvlášť diskutovaným synodálnym procesom, v ktorom **najkontroverznejšie body spočiatku nedosiahli dostatočný konsenzus medzi synodálnymi otcami. Hľadanie mediácie**, ktoré sa rozvíjalo v rámci rôznych pracovných skupín,*

umožnilo vypracovať text, v ktorom aj **body, ktoré boli najviac zapojené do konfliktu interpretácií, boli nakoniec schválené kvalifikovanou väčšinou v konečnom hlasovaní.**“

Taktiež odklon od zamerania Pápežskej akadémie pre život, tak ako ju zamýšľal Ján Pavol II., nebol náhodou, ani výsledkom nejakých neosobných síl a evolúcie, ale zámerom:

*„Rád by som vám zveril reorganizáciu Inštitútu Jána Pavla II. a Pápežskej akadémie pre život – povedal mi pápež. Povedal to práve preto, že mal na mysli, že **obe tieto inštitúcie Svätej stolice je potrebné prehodnotiť v rámci tejto širšej perspektívy: v dnešnom katolíckom cítení stále nie sú dostatočne teologicky zrelé a kultúrne vybavené.**“*

Pokračovanie svedectva Mons. Pagliu môže byť pre mnohých doslova šokujúce, vzhľadom na to, že jasne deklaruje morálnu pravovernosť jemu zverenej inštitúcie ako problém! Pripomeňme, že toto nie sú slová konšpirátora, ale slová jedného z hlavných aktérov procesu:

*„**V tom čase sa obe inštitúcie vyznačovali silným moralistickým dôrazom: s veľmi malou pozornosťou venovanou zmenám spoločenského étosu a kultúrnemu vývoju, ktoré museli podnietiť teológiu a pastoračnú schopnosť zapojiť sa - dialekticky a dialogicky, nielen apologeticky a konfliktne - s novým humanistickým cítením.** Platilo to najmä preto, že v každom prípade bolo teraz potrebné formovať konverzačný postoj veriacich k mnohým skúsenostiam svedomia a životným príbehom, ktoré sa so skúsenosťou v ruke nedali jednoducho zredukovať na stratu kresťanskej viery a odmietnutie cirkevného spoločenstva.“*

– Koho už toto nepresvedčí o tom, čo sa v Cirkvi deje, o tom, že ide o premyslenú a systematicky prevádzanú zmenu doktríny, tomu je zbytočné čokoľvek iné aj čítať. Nech si naladí gitaru, dvihne ruky čo najvyššie a veselo prespevuje.

Cieľom je otvorené opustenie striktnej doktríny a morálneho učenia. Všetko, čo zaváňa prísne dodržiavanou doktrínou musí byť zmenené. Vlastne Paglia otvorene tvrdí, že tieto inštitúcie boli zlé, odtrhnuté od života a zastarané. Logicky takými museli byť aj predchádzajúci pápeži a preláti. Čo vlastne z minulosti ešte zostane, keď už aj Ján Pavol II., ktorý rozhodne nebol tradicionalistom, je prekonaný?:

*„Vieme, že pápež František nemal rád to, čo nazýval „fotelovou teológiou“, abstraktnou a odtrhnutou od pastoračnej starostlivosti. **A tieto dve inštitúcie boli v skutočnosti svojou povahou veľmi „fotelové“ (!). Redukcia takejto chýlostivej a zložitej témy na aplikáciu doktrinálneho algoritmu morálky a disciplíny vnucuje víziu ľudskej reality cudziu skutočným formám vedomia a skutočným podmienkam skúsenosti, ktoré zase vytvárajú kontext životných príbehov.**“*

Nechýba ani priznanie prečo sa musel stať šéfom akadémie Paglia – jej bývalé vedenie nechcelo pochopiť, že doktrína sa musí zmeniť:

„Pápežská akadémia a Inštitút Jána Pavla II. sa tak stali, takpovediac, miestami výrazného doktrinálneho odporu voči pápežskému učeniu (Rozumej – pápeža Františka!!!, nie predchádzajúcich pápežov!; pozn. aut.), ktorý tvrdil, že je viac v súlade s kresťanskou pravdou ako perspektíva načrtnutá v *Amoris laetitia*. **Úlohou, ktorá mi bola zverená, bolo preto obnoviť schopnosť týchto dvoch inštitúcií načúvať živému magisteriu**, aby mohli sprevádzať reformu, ktorú si pápež želal: „sprevádzajúcu“ Cirkev, ktorá potrebuje teológiu schopnú preniknúť do hĺbín kultúry, dejín a života ľudí.“

Niektoré pasáže netreba komentovať. Predstavujú otvorený útok na ustálenú katolícku morálku:

„Musím priznať, že som si obzvlášť jasne – a nie bez rozpakov – uvedomil, že zvyk eticko-politickej polarizácie v kultúrnej debate, ktorý etabloval katolícku pozíciu v zmysle apologetického odporu, vytvoril výber hlavných tém, ktoré boli reduktívne aj vzhľadom na nespochybniteľnosť kresťanského morálneho cítenia.“

Krok za krokom postupuje Paglia a otvorene priznáva témy, ktoré by boli ešte pred 20 rokmi neuveriteľné: eutanázia, potraty. Kto má čas, nech si prečíta celý rozhovor, ktorý je veľmi obsiahly. Sám Paglia celú svoju snahu zhrnul v podstate do niekoľkých desivých viet, v ktorých otvorene priznáva, že kľúčovým bodom bol boj s konceptom „prirodzenosti“:

„Jedným z kľúčových bodov celého procesu bolo prehodnotenie konceptu „prirodzenosti“, ktorý bol základom statickej a nemennej vízie prirodzeného práva, a s tým aj **spochybnenie esencialistickej a ahistorickej paradigmy, ktorá podporovala všetku doteraz vyvinutú sexuálnu a rodinnú morálnu teológiu**. Historická koncepcia prirodzenosti (Ktorú presadzuje Paglia a jeho spolupracovníci; pozn. aut.) **podkopala paradigmu prirodzeného práva chápaného ako súbor nemenných princípov a práve tu vznikla najväčšia kritika a odpor. Tu odporcovia správne pochopili: v stávke je hlboká reforma.**“

Čuduje sa ešte niekto LGBTI+ v Cirkvi? Ide o prehodnotenie „prirodzenosti“. Nič viac, nič menej...

Branislav Michalka

Zdroj: *Settimana News*, titulný obrázok, zdroj – *wikimedia commons*

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sokujuci-rozhovor-mons-pagliu-byvaleho-riaditeľa-papezskej-akademie-pre-zivot-otvorene-o-zmene-doktriny-potlaceni-konzervativneho-odporu-v-akademii-o-zmene-cirkvi/>